

How far is heaven

Per Eloi A el dt., 03/08/2010 - 09:00

És gaire lluny el cel?

Los lonely boys

-

Sacred

Lletra original

Save me from this prison
 Lord help me get away
 Cause only you can save me now from this misery
 I've been lost in my own place
 And I'm getting weary
 How far is heaven
 And I know that I need to change my ways of living
 How far is heaven
 Lord can you tell me I've been locked up way too long in this crazy world
 How far is heaven
 And I just keep on praying
 Lord and just keep on living
 How far is heaven
 Yeah, Lord can you tell me
 How far is heaven (I just gotta know how far, yeah)
 How far is heaven (Yeah, Lord can you tell me)
 Tu que estas en alto cielo
 Echame tu bendicion
 Cause I know there's a better place than this place
 I'm living
 How far is heaven
 And I just got to have some faith and "just" keep on giving
 How far is heaven (Yeah, Lord can you tell me)
 How far is heaven (I just got to know how far, yeah)
 How far is heaven (Yeah, Lord can you tell me)
 How far is heaven Cause I just gotta know how far...
 I just wanna know how far

Lletra traduïda

Salva'm d'aquesta presó
 Déu, ajuda'm a sortir
 Perquè només tu em pots salvar ara d'aquesta misèria
 He estat perdut en el meu propi lloc
 I m'estic cansant
 Fins on és el cell sé que he de canviar la meva forma de vida
 Fins on és el cel
 Senyor, m'ho pots dir?
 He estat tancat massa temps en aquest món boig
 Fins on és el cell jo segueixo preguntant
 Senyor, podràs seguir vivint
 Fins on és el cel
 Sí, Senyor, m'ho pots dir?
 Fins on és el cel (acabo d'aconseguir saber què tan lluny, si)
 Fins on és el cel (Sí, Déu em podries dir)
 Perquè jo sé que hi ha un lloc millor que aquest lloc que estic vivint
 Fins on és el cell
 acabo d'aconseguir tenir una mica de fe i "només" seguir donant
 Fins on és el cel (Sí, Déu em podries dir)
 Fins on és el cel (Acabo de rebre saber fins a quin punt, si)
 Fins on és el cel (Sí, Déu em podries dir)
 Fins on és el cel
 Perquè jo només he de conèixer la distància ...
 Només vull saber si el cel està lluny

Salm en temps d'angoixa

El rei David, quan veia que la cosa no pintava bé, li agafava per fer salms. Avui en dia, ens agafa per fer cançons com aquest dels "Los lonely boys" i ens preguntem "El cel és gaire lluny?". El cel, com la utopia, és un horitzó inassolible però, alhora, és l'imant que ens atrau i ens esperona a sortir de la nostra mandra vers un món millor que encara té forma de misteri, de desconegut. Així i tot, hi ha persones, gestos, actituds, que són com fletxes que ens apunten vers al cel com els campanars de les ciutats i els pobles. Per als cristians el cel és Jesús mateix. Quan diem "seu a la dreta de Déu" vindria a dir quelcom com que Ell és la possibilitat de recórrer aquesta distància fins al cel, fins la pau. Quines són les persones, gestos i actituds que et fan visible aquest camí cap al cel? Si haguessis de dibuixar aquesta distància, com ho faries? Per quins paisatges passaria?

I Déu?

De vegades, el món ens sembla buit, sense Déu. Hi ha injustícies, i Déu calla. Ha deixat el món tan a les nostres mans que tenim la possibilitat de destruir-lo, i de crucificar, fins i tot, el mateix Déu. A tot estirar, ens imaginem un Déu llunyà, més enllà dels núvols, com una immensa galàxia. Per això, quan ens sentim sols, enyorem tant el tebi contacte humà... Senyor del misteri, fes que sentim la teva presència en el cor de la vida. Volem trobar-te al fons de la quotidianitat. Ets tan a prop, que és un error anar, lluny, a cercar-te. Ets present entre nosaltres, en cadascú. Et reveles en tot el que ens fascina o ens fereix. Ets present en la nostra intimitat feta diàleg, quan s'encén la pupila de l'amor interpersonal. Sabem que el pecat és, només, una adoració deturada a mig camí. Vine, Senyor Jesús! En realitat, però, ja has vingut, ja estàs venint. L'eternitat ja ha començat. Només ens falta veure-hi. Mentrestant, amb els ulls ben oberts, et cercarem en tots els rostres humans. Sabem que et reveles constantment en cada somriure, en cada dificultat. Obre'ns l'oïda, Senyor, com una antena expectant, perquè puguem sentir el teu batec clonat en cada ésser humà. Que no et cerquem, només, en el temple, sinó en la comunió de la gòndola i la vorera. Que no et vegem, només, en el Sant Crist, sinó en la crucifixió del suburbi i del penal. Que et sapiguem trobar, Senyor, present en els nostres germans, sobretot en els més pobres i oprimits. Que no et cerquem, només, en el temple, sinó en la comunió de la gòndola i la vorera. Que no et vegem només en el Sant Crist, sinó en la crucifixió del suburbi i del penal. Que et sapiguem trobar, Senyor, present en els nostres germans, sobretot en els més pobres i oprimits... (Lluís Espinal. "Pregàries a boca de canó")
